

Tuần 1:

Truyện: Cáo, thỏ và gà trống.

Ngày xưa ngày xưa, trong khu rừng nọ, có một con Cáo và một con Thỏ. Cáo có một ngôi nhà bằng băng, còn Thỏ có một ngôi nhà bằng gỗ. Mùa xuân đến, nhà Cáo tan ra thành nước, Cáo xin sang nhà Thỏ sưởi nhờ rồi đuổi luôn Thỏ ra ngoài. Thỏ vừa đi vừa khóc. Một lát sau Thỏ gặp bầy Chó.

Bầy Chó hỏi Thỏ:

- Tại sao Thỏ khóc?

- Làm sao mà tôi không khóc được. Tôi có một ngôi nhà bằng gỗ, còn Cáo, Cáo có một ngôi nhà bằng băng. Mùa xuân đến nhà Cáo tan ra thành nước, Cáo xin sang nhà tôi sưởi nhờ rồi đuổi luôn tôi ra khỏi nhà.

- Thỏ ơi, đừng khóc nữa!

Bầy Chó an ủi Thỏ.

- Chúng tôi sẽ đuổi được Cáo đi.

Bầy Chó cùng Thỏ đi về nhà Thỏ. Bầy Chó nói:

- Gâu! Gâu! Gâu! Cáo cút mau!

Cáo ngồi trên bệ lò sưởi nói vọng ra:

- Ta mà nhảy ra thì chúng mày tan xác!

Bầy Chó sợ quá chạy mất.

Thỏ lại ngồi dưới bụi cây và khóc. Một con Gấu đi qua, Gấu hỏi:

- Tại sao Thỏ khóc?

- Làm sao mà tôi không khóc được. Tôi có một ngôi nhà bằng gỗ, còn Cáo, Cáo có một ngôi nhà bằng băng. Mùa xuân đến nhà Cáo tan ra thành nước, Cáo xin sang nhà tôi sưởi nhờ rồi đuổi luôn tôi ra khỏi nhà.

- Thỏ ơi! Thỏ đừng khóc nữa! Ta sẽ đuổi được Cáo đi!

- Không, Bác Gấu ơi, Bác không đuổi được đâu. Chó đuổi mãi không được thì bác đuổi làm sao được!

- Đuổi được chứ!

Gấu nói giọng cương quyết. Gấu và Thỏ về đến nhà Thỏ, Gấu gầm lên:

- Cáo, cút ngay!

Cáo ngồi trên bệ lò sưởi nói vọng ra:

- Ta mà nhảy ra thì chúng mày tan xác!

Gấu sợ quá chạy mất.

Thỏ trở lại ngồi dưới bụi cây và khóc. Một con gà Trống mào đỏ đi qua, vai vác một cái hái. Gà Trống thấy Thỏ khóc bèn hỏi:

- Tại sao Thỏ khóc?

- Làm sao tôi không khóc được. Tôi có một ngôi nhà bằng gỗ, còn Cáo có một ngôi nhà bằng băng. Mùa xuân đến nhà Cáo tan ra thành nước, Cáo xin sang nhà tôi sưởi nhờ rồi đuổi luôn tôi ra khỏi nhà.

- Ta về nhà đi, tôi sẽ đuổi được Cáo thôi.

- Không! Anh không đuổi được đâu. Chó đuổi mãi không được, Gấu đuổi mãi không xong thì anh đuổi làm sao được!

- Thế mà tôi đuổi được đấy, nào đi!

Gà Trống và Thỏ cùng về nhà Thỏ. Gà Trống cất tiếng hát:

- Cúc cù cu cu.

Ta vác hái trên vai

Đi tìm Cáo gian ác

Cáo ở đâu ra ngay!

Cáo sợ quá bảo:

- Tôi đang mặc quần áo ạ!

Gà Trống lại hát:

- Cúc cù cu cu.

Ta vác hái trên vai

Đi tìm Cáo gian ác

Cáo ở đâu ra ngay!

Cáo nói:

Cho tôi mặc áo bông đã!

Lần này thì gà quát lên:

- Cúc cù cu cu.

Ta vác hái trên vai

Đi tìm Cáo gian ác

Cáo ở đâu ra ngay!

Cáo từ trong nhà gỗ nhảy vọt ra, chạy biến vào trong rừng. Từ đó, Thỏ lại được sống trong ngôi nhà của mình.

Âm nhạc: Gà trống, mèo con và cú con.

Nhà em có con gà trống, mèo con và cú con
Gà trống gáy o ó o
Mèo con luôn rình bắt chuột
Cún con chăm canh gác nhà

Nhà em có con gà trống, mèo con và cú con
Gà trống gáy o ó o
Mèo con luôn rình bắt chuột
Cún con chăm canh gác nhà

Thơ: Đàn gà.

Mười quả trứng tròn
Mẹ gà ấp ủ
Mười chú gà con
Hôm nay ra đủ

Lòng trắng, lòng đỏ,
Thành mỏ, thành chân
Cái mỏ tí hon
Cái chân bé xíu

Lông vàng mát dịu
Mắt đen sáng ngời
Ơi chú gà ơi!
Ta yêu chú lắm

Trong bàn tay ấm
Chú đứng chú kêu

Mẹ gà “tục tục”
Chú ngoái nhìn theo

Ta thả chú ra
Chạy ăn cùng mẹ
Chạy biến cả chân
Chạy sao nhanh thế!

Là gà của bé
Gà nhé đừng quên
Ăn khỏe, lớn khỏe
Đẻ rõ nhiều lên!

